

РЕШЕНИЕ

№ 2677

гр. София, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1453** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на А. А. А., срещу решение № 1296 от 13.12.2021 г. на Софийски районен съд, 12 – ти състав по административно наказателно дело № 8591 по описа за 2021 г., с което е потвърдено наказателно постановление № Р – 10 – 367 / 17.05.2021 г., издадено от заместник – председател на КФН, с което на А. А. А., на основание чл. 221, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК, е наложена глоба в размер на 7000 за нарушение на чл. 114б, ал. 1, пр. 1 – во, алтернатива 3, изр. 1 – во, пр. 1 – во ЗППЦК.

В касационната жалба са развити съображения, че обжалваният съдебен акт е неправилен, като постановен в нарушение на материалния закона и при допуснати съществени процесуални нарушения. неправилен е изводът на съда, че не са налице основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Според жалбоподателя случаят може да се квалифицира като маловажен. На следващо място се твърди, че седмодневният срок по чл. 114 б от ЗППЦК следва да се брои от датата на вписване на обстоятелствата, която е 22.10.2020 г., а не датата на фактическия избор на членовете на УС, с което неправилно е приложен чл. 231, ал. 4 от ТЗ. Иска се от касационната инстанция да отмени решението на СРС.

Ответникът - Комисията за финансов надзор – в съдебно заседание се представлява от

юрисконсулт Г., която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Представя писмени бележки по съществуването на спора. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата за основателна и доказана и моли да бъде уважена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана чрез Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че във връзка с упражняване на надзорни правомощия на КФН на 17.11.2020 г. били изискани от АНО документи за проверка от [фирма] с ЕИК[ЕИК], вписано във водения от КФН регистър по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор. В процеса на проверка е установено, че дружеството е провело на 15.10.2020 г. редовно годишно общо събрание на акционерите и е избрало А. А. за член на Съвета на директорите. При проверка в електронната система на КФН е установено, че А. А. не е подала в 7 – мо дневен срок от избирането си декларация за обстоятелствата по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК.

На 02.12.2020 г., въз основа на направените констатации св. Е. С. съставила АУАН № Р – 06 – 911 / 02.12.2020 г. срещу А. А. А., в качеството ѝ на член на Съвета на директорите на [фирма] с ЕИК[ЕИК] на чл. 114б, ал. 1, пр. 1 – во, алтернатива 3, вр. ал. 2, изр. 1 – во, предложение 1 – во ЗППЦК. На 17.05.2021 г. е издадено Наказателно постановление № Р – 10 – 367 от 17.05.2021 г., с което на жалбоподателя е наложена на основание чл. 221, ал. 1, т. 4 ЗППЦК глоба в размер на 7000 (седем хиляди лева) за нарушение на чл. 114б, ал. 1, пр. 1 – во, алтернатива 3, вр. ал. 2, изр. 1 – во, пр. 1 – во ЗППЦК.

Тази фактическа обстановка СРС приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приложени към преписката и приети по реда на чл. 283 НПК, както и въз основа на събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства.

Районният съд е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в предвидените в ЗАНН срокове и съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 57 от ЗАНН. Приел е също така, че ангажирането на административнонаказателната отговорност е законосъобразно и от материалноправна гледна точка, поради което е потвърдил издаденото наказателно постановление в цялост.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Постановено е от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране, произнесено по повод акт, подлежащ на съдебен контрол.

От правна страна, обжалваното решение е правилно и не е засегнато от касационните основания за отмяна, визирани с разпоредбата на чл. 348, ал. 1 от НПК.

По отношение на приложението на материалния закон съдът намира, че посочената като нарушена разпоредба съответства на установеното фактическо положение. Отразената в НП правна квалификация на нарушението, освен цифрово изписване на конкретните разпоредби, които са нарушени е конкретизирана описателно и не оставя съмнение относно неизпълненото задължение, за което се налага наказанието. Съгласно разпоредбата на чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК, членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество, неговият прокурист и лицата, които пряко или непряко притежават най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството или го контролират, са длъжни да декларират пред управителния орган на публичното дружество, както и пред комисията и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, информация, относно юридическите лица, в които притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които имат контрол; юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участват, или чиито прокуристи са, както и за известните им настоящи и бъдещи сделки, за които считат, че могат да бъдат признати за заинтересовани лица. Тази разпоредба определя какво е задължението, което трябва да бъде изпълнено, както и лицата, в чийто тежест е установено, а ал. 2 уточнява срока, в който следва да бъде изпълнено.

По делото не се установи А. А. А. да е подала в срок декларация по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК и да представи в КФН декларация за юридическите лица, в които притежава пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които има контрол; за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участва или чиито прокурист е; за известните му настоящи или бъдещи сделки, за които счита, че може да бъде припознат за заинтересовано лице, в срок до 22.10.2021 г. (включително). Основателни са мотивите на СРС, че [фирма] притежава статут на публично дружество, вписано е в регистъра на публични дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 ЗКФН, чиито акции са допуснати до търговия на регулиран пазар и като такова е адресат на разпоредбите на ЗППЦК.

Неоснователен е доводът в касационната жалба, че в случая релевантна е датата на вписването на обстоятелството за избора в Търговския регистър. Законът изрично определя, че декларацията се подава в 7-дневен срок от избора, а не от вписването в Търговския регистър. Това е и логическото тълкуване на текста на чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК. С тази разпоредба законът цели постигането на максимална прозрачност в дейността на публичните дружества, като декларирането пред Комисията дава на последната възможност за упражняване на контрол, а декларирането пред регулирания пазар цели информиране на акционерите и инвеститорите. В случая правилно е определена датата, на която е изтекъл срока за деклариране на обстоятелствата, съответно датата на нарушението. Не се приемат аргументите в касационната жалба, че лицата следва да се считат за избрани за членове на Съвета на директорите от датата на вписване на това обстоятелство в търговския регистър.

Правилно е посочена и санкционната норма. Съгласно разпоредбата на чл. 221, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК, който извърши или допусне извършване на нарушение на чл. 114б, се наказва с глоба в размер от 7000 до 10 000 лв., като на плоскостта на конкретния случай, определеният размер на глобата е в минимума. Административнонаказващият орган е изложил подробни мотиви защо налага глоба на минимума, установен в закона.

На следващо място, неоснователни са аргументите, че с описаното закъснение не е реализирана печалба или избегната загуба. Към новоизбрани членове на Съвета на директорите ЗППЦК установява завишени изисквания. Споделят се доводите на СРС, че дружествата, които търгуват с акции са важна част от финансовата система на всяка държава, поради което тяхната дейност и управление се контролират стриктно от компетентните органи, натоварени с тези функции. Чрез налагането на наказания – глоби на управляващите тези дружества физически лица и имуществени санкции на самите предприятия се цели същите да бъдат мотивирани да изпълняват задълженията си, свързани със спазването на финансова дисциплина и установения в страната правов ред.

Въззивният съд от своя страна е осъществил процесуално допустимия контрол върху преценката на КФН, че случаят не е маловажен и е споделил същата. Касационната инстанция също не намира, че се касае за маловажен случай и възприема доводите на наказващия орган и въззивния съд за значимо засягане на обществени интереси, свързани с публичното предлагане на ценни книжа, при неподаване на посочените данни в КФН.

С оглед наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 100 лв.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, XV – ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1296 от 13.12.2021 г. на Софийски районен съд, 12 – ти състав по административно наказателно дело № 8591 по описа за 2021 г.

ОСЪЖДА А. А. А. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 2, ап. 4, да заплати на КФН сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.